

I. DISPOSICIÓN XERAIS

XEFATURA DO ESTADO

4629 *Lei 1/2021, do 24 de marzo, de medidas urxentes en materia de protección e asistencia ás vítimas de violencia de xénero.*

FELIPE VI

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei:

PREÁMBULO

I

O Real decreto 463/2020, do 14 de marzo, declarou o estado de alarma para a xestión da situación de crise sanitaria ocasionada pola COVID-19. O artigo 18 do citado real decreto prevé que as autoridades, empresas e provedores adopten as medidas necesarias para asegurar a prestación dos servizos esenciais que lles son propios.

Neste sentido, o artigo 2.a) da Lei 8/2011, do 28 de abril, pola que se establecen medidas para a protección das infraestruturas críticas, define eses servizos esenciais como o servizo necesario para o mantemento das funcións sociais básicas, a saúde, a seguridade, o benestar social e económico dos cidadáns, ou o eficaz funcionamento das institucións do Estado e as administracións públicas.

Así mesmo, foron aprobados o Real decreto lei 7/2020, do 12 de marzo, polo que se adoptan medidas urxentes para responder ao impacto económico da COVID-19, e o Real decreto lei 8/2020, do 17 de marzo, de medidas urxentes extraordinarias para facer fronte ao impacto económico e social da COVID-19, coa finalidade de poder dar resposta á situación creada como consecuencia da situación de emerxencia e da declaración do estado de alarma, nos diferentes ámbitos, tanto económicos como sociais, afectados.

As medidas adoptadas a raíz desta situación están provocando un especial impacto en determinados colectivos de persoas especialmente vulnerables que deben ser obxecto de protección por parte do Goberno.

As mulleres vítimas de violencia de xénero son un colectivo especialmente vulnerable en situacións de illamento domiciliario, por vérense forzadas a convivir co seu agresor, o que as sitúa nunha situación de maior risco, como se veu demostrando con motivo de situacións parcialmente análogas, como os períodos de vacacións sen situación de permanencia en domicilios, períodos nos cales se disparan os casos de violencia de xénero e de violencia doméstica.

Neste contexto, xa antes da declaración do estado de alarma e da aprobación das medidas adoptadas ao seu abeiro, desde o Ministerio do Interior impartíronse as instrucións oportunas en relación cos expedientes activos na Área de Violencia de Xénero da Secretaría de Estado de Seguridade. Porén, resulta preciso levar a cabo medidas dirixidas en especial á protección e asistencia das vítimas de violencia de xénero, con enfoque de inclusión e accesibilidade, e, en particular, daquelas que poidan encontrarse nunha situación de especial vulnerabilidade, como garantía dos seus dereitos e, sobre todo, do dereito á asistencia social integral previsto na Lei orgánica 1/2004, do 28 de decembro, de medidas de protección integral contra a violencia de xénero.

Efectivamente, o artigo 19 da Lei orgánica 1/2004, do 28 de decembro, de medidas de protección integral contra a violencia de xénero, sinala que as mulleres vítimas de violencia de xénero teñen dereito á asistencia social integral, a través de servizos sociais de

atención, de emerxencia, de acollida e de recuperación integral. Segundo a norma, a organización destes servizos por parte das comunidades autónomas e as corporacións locais responderá aos principios de atención permanente, actuación urxente, especialización de prestacións e multidisciplinidade profesional.

A violencia de xénero constitúe, sen dúbida ningunha, unha ameaza aos dereitos humanos, entre eles a vida, a integridade física e psíquica, a saúde, a seguridade e o benestar económico e social das súas vítimas e do conxunto da sociedade; por tanto, merece que, no marco dunha situación de excepcionalidade como a declarada polo Real decreto 463/2020, do 14 de marzo, se articulen as medidas necesarias para garantir o adecuado funcionamento dos servizos destinados á súa protección e asistencia, eliminando os obstáculos que poidan dificultar ou imposibilitar o acceso das vítimas aos medios habituais de asistencia integral, comunicación e denuncia de situacións de violencia de xénero; ou que mesmo dispendo de tales medios poidan encontrarse con que os servizos de asistencia non estean dispoñibles ou non o estean ao nivel habitual de atención.

Por outro lado, o Convenio do Consello de Europa sobre prevención e loita contra a violencia contra a muller e a violencia doméstica, feito en Istambul o 11 de maio de 2011, obriga os Estados parte a adoptaren as medidas que sexan necesarias para previr e dar resposta á violencia contra as mulleres. En particular, no seu artigo 7 insta a que as medidas que se tomen impliquen, se for o caso, todos os axentes pertinentes como as axencias gobernamentais, os parlamentos e as autoridades nacionais, rexionais e locais; e no seu artigo 8 promove a dedicación de recursos financeiros e humanos adecuados para a correcta aplicación de políticas integradas, medidas e programas dirixidos a previr e combater todas as formas de violencia incluídas no ámbito de aplicación do convenio.

En setembro de 2017, os plenos do Congreso dos Deputados e do Senado aprobaron, respectivamente, o Informe da Subcomisión para un Pacto de Estado en materia de violencia de xénero e o Informe da Ponencia de estudo para a elaboración de estratexias contra a violencia de xénero. Ambos integran o Pacto de Estado contra a violencia de xénero (en diante, Pacto de Estado), cuxa aprobación culminou en decembro de 2017 cos acordos alcanzados entre o Goberno e o resto de administracións autonómicas e locais. O Pacto de Estado, ademais de medidas xenéricas dirixidas a todas as administracións públicas, inclúe, no seu eixe 7, recomendacións específicas para as comunidades autónomas e as entidades locais, que se acompañan para a súa realización co compromiso económico previsto no seu eixe 9. Este establece un fondo finalista para a execución das medidas do Pacto de Estado destinado ás comunidades autónomas e cidades de Ceuta e Melilla, de cen millóns de euros, que se reflicte anualmente nos orzamentos xerais do Estado.

A forma e o procedemento en que debe realizarse a distribución destes fondos ás comunidades autónomas, a través da Conferencia Sectorial de Igualdade, e os prazos para a súa transferencia e a súa correspondente execución no respectivo exercicio económico, establecidos no artigo 86 da Lei 47/2003, do 26 de novembro, xeral orzamentaria, impiden aproveitar eficazmente os recursos que proporciona o Pacto de Estado durante o período de cinco anos para a súa execución.

De acordo co artigo 86 da mencionada Lei 47/2003, do 26 de novembro, a Conferencia Sectorial de Igualdade celebrábase ao comezo do exercicio económico para acordar os criterios obxectivos para a distribución territorial dos créditos orzamentarios e a súa distribución entre as comunidades autónomas e cidades de Ceuta e Melilla. Esta distribución será aprobada mediante acordo do Consello de Ministros e, a continuación, os órganos competentes da Administración xeral do Estado, é dicir, do Ministerio de Igualdade, aprobarán os instrumentos xurídicos oportunos para a formalización dos compromisos financeiros.

É nese momento da formalización dos compromisos financeiros cando, no suposto de que as comunidades autónomas e cidades de Ceuta e Melilla teñan remanentes de fondos non comprometidos correspondentes ás transferencias do exercicio anterior (determinados no estado de execución que estas deben presentar non máis tarde do 31 de marzo de

cada exercicio), estes remanentes deberán ser descontados da cantidade que corresponda transferir a cada comunidade autónoma, para que sexan utilizados no exercicio corrente como situación de tesouraría na orixe.

Ademais, os créditos que correspondan a cada comunidade autónoma expediráselle e faranse efectivos por cuartas partes na segunda quincena natural de cada trimestre (coa única excepción do pagamento correspondente ao primeiro trimestre), que só poderán facerse efectivos unha vez que se aprobe definitivamente a distribución territorial dos créditos e se formalicen os correspondentes compromisos financeiros mediante o oportuno instrumento xurídico.

Polo exposto, de acordo co estado de execución que presente cada comunidade autónoma e as cidades de Ceuta e Melilla non máis tarde do 31 de marzo, cóñeceranse os remanentes que non comprometesen en 31 de decembro de 2019, tanto respecto dos créditos do Pacto de Estado que se transferiron en 2018 (que puideron executarse en 2019 en virtude da disposición adicional única do Real decreto lei 9/2018, do 3 de agosto, de medidas urxentes para o desenvolvemento do Pacto de Estado contra a violencia de xénero) como dos transferidos en 2019. Así, os remanentes que non comprometesen en 31 de decembro de 2019 deberán ser descontados da cantidade que corresponda transferir a cada comunidade autónoma e ás cidades de Ceuta e Melilla no presente exercicio 2020; de tal maneira que, de non mediar unha urxente modificación normativa, unha vez que se celebre a Conferencia Sectorial de Igualdade, os fondos do Pacto de Estado para as comunidades autónomas e as cidades de Ceuta e Melilla para 2020 non poderían transferirse de forma efectiva, pois descontaríanse os remanentes dos fondos transferidos nos exercicios anteriores que non fosen comprometidos.

Ademais, de acordo co mencionado artigo 86 da Lei 47/2003, do 26 de novembro, os créditos que corresponda xestionar a cada comunidade autónoma expediráselle e faranse efectivos por cuartas partes na segunda quincena natural de cada trimestre, polo que o libramento dos últimos trimestres limita enormemente a posibilidade da súa execución durante o exercicio económico corrente a que se refire o propio artigo 86.

Así, dado que o libramento dos créditos se estende até o último trimestre do ano, é moi difícil que nese breve prazo se poida realizar algunha das necesidades identificadas polas distintas comunidades autónomas, posto que tanto a Lei 38/2003, do 17 de novembro, xeral de subvencións, como a Lei 9/2017, do 8 de novembro, de contratos do sector público, pola que se traspoñen ao ordenamento xurídico español as directivas do Parlamento Europeo e do Consello 2014/23/UE e 2014/24/UE, do 26 de febreiro de 2014, establecen uns prazos de tramitación administrativa que non permiten a súa adecuada execución nos estritos prazos xa mencionados.

Coa finalidade de evitar tal desconto, que sería tan prexudicial para a loita contra a violencia de xénero, facilitar a execución dos fondos transferidos nos últimos trimestres do ano, e a propia necesidade de celebrar canto antes a Conferencia Sectorial de Igualdade en que se formalice a distribución dos fondos para 2020, quedan suficientemente acreditadas as razóns que xustifican a medida adoptada mediante esta lei. A adecuada execución do Pacto de Estado así o exige.

Estas circunstancias que impiden executar adecuadamente os créditos do Pacto de Estado en cada exercicio orzamentario tamén foron trasladadas por escrito, e expostas polas propias comunidades autónomas e cidades de Ceuta e Melilla na Conferencia Sectorial de Igualdade celebrada o 17 de outubro de 2019, na cal manifestaron maioritariamente a necesidade de exceptuar o réxime dos remanentes previsto na regra sexta do número 2 do artigo 86 da Lei 47/2003, do 26 de novembro, tal e como xa se fixo en 2018 ou, na súa falta, establecer un ámbito temporal máis amplo para a execución dos fondos do Pacto de Estado.

Así mesmo, e en referencia ás transferencias ás comunidades autónomas para a execución dos fondos do Pacto de Estado, resulta inminente a culminación do prazo para xustificar e acordar a repartición de fondos; a necesidade de manter os servizos esenciais de asistencia social integral contra a violencia de xénero nun contexto de excepcionalidade como o que nos encontramos, coas modificacións necesarias para a súa adaptación ás

medidas dispostas polas autoridades delegadas, constitúe unha xustificación adicional á necesidade de exceptuar a aplicación da regra sexta do artigo 86.2 da Lei 47/2003, xeral orzamentaria, nos termos previstos na presente lei.

II

En consecuencia, e buscando dar resposta ás necesidades de protección das vítimas de violencia de xénero nun contexto como o que nos encontramos, esta lei adopta unha serie de medidas destinadas ao mantemento e á adaptación dos servizos de asistencia integral e protección, e establece medidas organizativas para garantir o adecuado funcionamento dos servizos destinados á súa protección, así como a adaptación das modalidades de prestación destes ás circunstancias excepcionais a que se ve sometida a cidadanía durante estes días.

Desta maneira, a presente lei estrutúrase en dous capítulos, o primeiro deles contén seis artigos destinados a asegurar o funcionamento dos servizos de asistencia e protección integral das vítimas de violencia de xénero no marco do estado de alarma. O segundo capítulo contén tres artigos; no primeiro, prevese a excepción da aplicación da regra sexta do artigo 86.2 da Lei 47/2003, do 26 de novembro, para os fondos destinados ao financiamento do Pacto de Estado contra a violencia de xénero, co obxectivo de asegurar a implementación e prestación continuada durante os cinco anos de vixencia do Pacto de Estado dos servizos de asistencia e protección das vítimas de violencia de xénero. No segundo, habilítase o financiamento dos servizos postos en marcha polas comunidades autónomas, para facer fronte ás necesidades en materia de violencia de xénero derivadas da declaración do estado de alarma. No terceiro, garántese unha atención integral a vítimas de trata con fins de explotación sexual.

Finalmente, o texto péchase cunha disposición transitoria que regula a aplicación da excepción á regra sexta do artigo 86.2 da Lei 47/2003, do 26 de novembro, aos remanentes non comprometidos correspondentes ao exercicio orzamentario do ano 2019 e dúas disposicións derradeiras que conteñen o fundamento constitucional das medidas adoptadas e a entrada en vigor desta lei.

III

Esta lei cumpre cos principios de necesidade, eficacia, proporcionalidade, seguridade xurídica, transparencia e eficiencia, previstos no artigo 129 da Lei 39/2015, do 1 de outubro, do procedemento administrativo común das administracións públicas, que, no exercicio da iniciativa lexislativa, deben cumprir as administracións públicas.

En canto aos principios de necesidade e eficacia, vense plenamente apoiados dado o interese xeral en que se funda, e o real decreto lei é o instrumento máis adecuado para garantir a súa consecución.

Polo que respecta á proporcionalidade, buscouse establecer unha medida imprescindible para atender a necesidade de protección, asistencia e atención das vítimas da violencia de xénero nunha situación de excepcionalidade e na cal a convivencia co agresor supón un risco certo para a súa integridade física e moral.

A dita proporcionalidade pode, así mesmo, apreciarse na excepción da regra sexta do artigo 86.2 da Lei 47/2003, do 26 de novembro, xa que se buscou establecer unha medida imprescindible para atender a necesidade de protección, asistencia e atención das vítimas da violencia de xénero mediante a flexibilización da regra de gasto dos programas executados polas comunidades autónomas e as cidades de Ceuta e Melilla para tal fin, non podendo formularse outras medidas menos restritivas de dereitos ou que impoñan menos obrigacións aos destinatarios.

Así mesmo, sendo coherente co resto do ordenamento xurídico, supón un marco normativo estable, predicible, integrado, claro e de certeza, que facilita o seu coñecemento e comprensión e, en consecuencia, a actuación e toma de decisións por parte das administracións públicas concernidas, polo que se entende que a proposta se adecúa ao principio de seguridade xurídica.

En cumprimento do principio de transparencia, a norma identifica claramente o seu propósito e ofrece unha explicación completa do seu contido nesta parte expositiva.

Finalmente, dado que a norma non impón cargas administrativas, enténdese plenamente cumprida a adecuación ao principio de eficiencia.

CAPÍTULO I

Medidas para garantir o funcionamento dos servizos de asistencia e protección integral ás vítimas de violencia de xénero

Artigo 1. Declaración de servizo esencial.

Para os efectos do previsto na presente lei, os servizos a que se refiren os artigos 2 a 5 desta terán a consideración de servizos esenciais cos efectos previstos no Real decreto 463/2020, do 14 de marzo, polo que se declara o estado de alarma para a xestión da situación de crise sanitaria ocasionada pola COVID-19, e nas súas normas de desenvolvemento; o Real decreto lei 10/2020, do 29 de marzo, polo que se regula un permiso retribuído recuperable para as persoas traballadoras por conta allea que non presten servizos esenciais, co fin de reducir a mobilidade da poboación no contexto da loita contra a COVID-19, e o resto do ordenamento xurídico.

Cando, ademais, enfrontan discriminación interseccional, garantirase a accesibilidade aos dereitos previstos nesta lei para todas as mulleres, independentemente da súa etnia, nivel socioeconómico, idade, status migratorio, diversidade funcional, discapacidade, situación de dependencia, lugar de residencia ou calquera outra situación que redunde na discriminación descrita.

Así, para garantir a accesibilidade aos servizos públicos, todas as formas de discriminación interseccional serán tidas en conta por parte do persoal que presta asistencia ás mulleres vítimas e aos seus fillos e fillas menores ao seu cargo, así como na repartición de recursos e atención a programas por parte das administracións competentes.

Ademais, todos os recursos para a protección e asistencia recollidos nesta lei se prestarán tanto ás mulleres como aos menores de idade recoñecidos como vítimas de violencia de xénero, nos termos da disposición derradeira terceira da Lei orgánica 8/2015, do 22 de xullo, de medidas de modificación do sistema de protección á infancia e á adolescencia.

Artigo 2. Normal funcionamento dos servizos de información e asesoramento xurídico 24 horas, telefónicos e en liña, así como dos servizos de teleasistencia e asistencia social integral ás vítimas de violencia de xénero.

1. As administracións públicas competentes adoptarán as medidas necesarias para garantir a prestación dos servizos de información e asesoramento xurídico 24 horas, telefónicos e en liña, dirixidos ás vítimas de violencia de xénero, que deben ser inclusivos e accesibles coas mesmas características que os que se viñan prestando con anterioridade á declaración do estado de alarma e, se for o caso, adaptando a súa prestación ás necesidades excepcionais derivadas deste.

2. As administracións públicas competentes asegurarán o normal funcionamento do servizo telefónico de atención e protección para vítimas da violencia de xénero (ATENPRO), adaptando, se for o caso, a súa prestación ás necesidades excepcionais derivadas do estado de alarma.

3. As administracións públicas competentes garantirán a prestación dos servizos de asistencia social integral, consistentes en orientación xurídica, psicolóxica e social destinadas ás vítimas de violencia de xénero, que viñesen funcionando con anterioridade á declaración do estado de alarma, adaptando, se for o caso, a súa prestación ás necesidades excepcionais derivadas do estado de alarma. Así mesmo, prestarase un seguimento especial aos fillos e fillas das mulleres vítimas de violencia de xénero mentres se prolongue a situación de emerxencia.

A adaptación a que se refire o parágrafo anterior deberá ter en conta a situación de permanencia domiciliaria, así como limitacións adicionais das vítimas, xa sexa debido a algunha discapacidade ou ás dificultades de acceso aos recursos, especialmente no ámbito rural, e prever alternativas á atención telefónica, a través de medios como a mensaxaría instantánea para a asistencia psicolóxica ou a alerta con xeolocalización para a comunicación de emerxencia ás forzas e corpos de seguridade.

4. Así mesmo, as administracións públicas reforzarán os servizos que inciden na recuperación sociolaboral das vítimas de violencia de xénero, especialmente nas situacións de maior vulnerabilidade, en colaboración cos organismos competentes en materia de emprego das distintas administracións públicas.

Garantirase as condicións laborais das mulleres vítimas de violencia de xénero que fosen incluídas nalgunha das modalidades de ERTE definidas no Real decreto lei 8/2020, do 17 de marzo, de medidas urxentes extraordinarias para facer fronte ao impacto económico e social da COVID-19.

5. As administracións públicas competentes garantirán a provisión dos servizos descritos no presente artigo mentres duren as medidas derivadas da emerxencia sanitaria provocadas pola COVID-19 que impliquen alteracións da normalidade e que supoñan unha especial vulnerabilidade para as vítimas de violencia de xénero, aínda superado o estado de alarma.

Artigo 3. *Servizos de acollida a vítimas de violencia de xénero e outras formas de violencia contra as mulleres.*

1. As administracións públicas competentes garantirán o normal funcionamento dos centros de emerxencia, acollida, pisos tutelados, e aloxamentos seguros para vítimas de violencia de xénero, explotación sexual e trata con fins de explotación sexual.

2. Cando a resposta de emerxencia comporte o abandono do domicilio para garantir a protección da vítima e dos seu fillos e fillas, procederase ao ingreso nos centros a que se refire o número anterior, que serán provistos de equipamentos de protección individual.

3. Cando sexa necesario para garantir a acollida de vítimas e dos seus fillos e fillas en risco, as administracións públicas competentes poderán dispor o uso dos establecementos de aloxamento turístico, a que se refire a Orde TMA/277/2020, do 23 de marzo, pola que se declaran servizos esenciais determinados aloxamentos turísticos e se adoptan disposicións complementarias.

4. Aos centros a que se refire o presente artigo seralles de aplicación, naquilo que proceda en atención á súa natureza, o disposto nos números segundo, terceiro e cuarto da Orde SND/275/2020, do 23 de marzo, pola que se establecen medidas complementarias de carácter organizativo, así como de subministración de información no ámbito dos centros de servizos sociais de carácter residencial en relación coa xestión da crise sanitaria ocasionada pola COVID-19.

5. Estableceranse protocolos de asistencia, atención e acollida accesibles para as mulleres con discapacidade que se porán á disposición desta rede de servizos.

Artigo 4. *Sistema de seguimento por medios telemáticos do cumprimento das medidas cautelares e penas de prohibición de aproximación en materia de violencia de xénero.*

1. As administracións públicas competentes adoptarán as medidas necesarias para garantir o normal funcionamento e prestación do servizo integral, incluído o servizo de posta á disposición, instalación e mantemento de equipamentos de dispositivos telemáticos, do sistema de seguimento por medios telemáticos do cumprimento das medidas cautelares e penas de prohibición de aproximación en materia de violencia de xénero. Garantirase a protección das vítimas e o cumprimento das medidas cautelares adoptadas contra homes denunciados ou condenados por delitos relacionados coa violencia de xénero.

2. Para o cumprimento do disposto no número anterior, as administracións públicas competentes poderán ditar as instrucións necesarias ás empresas prestadoras dos servizos.

3. As administracións competentes supervisarán estes medios telemáticos para asegurar o seu uso e dispoñibilidade para as mulleres con discapacidade, e aplicarán as medidas de accesibilidade pertinentes para asegurar que poidan ser utilizados por estas mulleres.

Artigo 5. Medidas relativas ao persoal que presta servizos de asistencia social integral a vítimas de violencia de xénero, e outras formas de violencia contra as mulleres que, pola súa natureza, se deban prestar de forma presencial.

1. As persoas traballadoras que, por razón da súa actividade profesional, teñan contacto directo coas vítimas e, en todo caso, aqueles que prestan os seus servizos en centros de teleasistencia, emerxencia ou acollida deben seguir as medidas de protección recomendadas polo Ministerio de Sanidade, segundo o nivel de risco a que están expostos.

2. Para efectos do anterior, e sempre que as dispoñibilidades así o permitan, as administracións públicas competentes, así como as empresas provedoras de servizos, deberán dotar as persoas traballadoras dos centros dos equipamentos de protección individual.

Artigo 6. Campañas institucionais para prever a violencia de xénero durante o estado de alarma.

1. Coa finalidade de prever os impactos que o illamento domiciliario poida ter no incremento de casos de violencia de xénero e facilitar o acceso das vítimas aos servizos de asistencia social integral, así como a sensibilización do seu ámbito social e familiar, as administracións públicas competentes elaborarán as oportunas campañas de concienciación.

2. De acordo co disposto no artigo 19 do Real decreto 463/2020, do 14 de marzo, as autoridades competentes delegadas, así como as administracións autonómicas e locais, poderán dispor a inserción das campañas, ou as mensaxes, anuncios e comunicacións que formen parte destas, a que se refire o número anterior, nos medios de comunicación social de titularidade pública e privada.

As administracións públicas competentes garantirán que estas campañas cumpran cos requirimentos de accesibilidade universal.

CAPÍTULO II

Medidas urxentes para favorecer a execución dos fondos do Pacto de Estado contra a violencia de xénero polas comunidades autónomas

Artigo 7. Réxime aplicable aos remanentes non comprometidos afectados ao Pacto de Estado en materia de violencia de xénero.

Con carácter excepcional, limitado exclusivamente ás transferencias recollidas no crédito 25.03.232C.450 para o desenvolvemento de novas ou ampliadas competencias reservadas ás comunidades autónomas no Pacto de Estado contra a violencia de xénero, ou os que resulten equivalentes nas leis de orzamentos xerais do Estado, non resultará de aplicación o disposto na regra sexta do artigo 86.2 da Lei 47/2003, do 26 de novembro, xeral orzamentaria, aos remanentes non comprometidos resultantes ao final do exercicio.

Se o gasto ou actuación a que corresponda o remanente resulta suprimido no orzamento do exercicio seguinte, destinarase aquel en primeiro lugar a facer efectivas as obrigacións pendentes de pagamento á fin do exercicio inmediatamente anterior e o sobrante que non estivese comprometido reintegrarase ao Estado.

Artigo 8. Proxectos ou programas financiados con fondos do Pacto de Estado contra a violencia de xénero.

As comunidades autónomas e as entidades locais poderán destinar os fondos que lles correspondan do Pacto de Estado contra a violencia de xénero a pór en marcha todos os

proxectos ou programas preventivos e asistenciais que se recollen nesta lei, así como calquera outro que, no contexto do estado de alarma, teña como finalidade garantir a prevención, protección e a atención fronte a todas as formas de violencia contra as mulleres.

Artigo 9. *Atención integral a vítimas de trata con fins de explotación sexual.*

1. As administracións públicas competentes garantirán unha protección, atención e intervención integral ás vítimas de trata con fins de explotación sexual que se detectasen durante o confinamento.

2. Con este obxectivo, reforzase a vixilancia a través das forzas e corpos de seguridade do Estado, ou daqueles corpos de seguridade autonómicos que correspondan segundo as súas competencias, nos lugares onde se exerza este tipo de violencia, e facilitarase aloxamento alternativo e asistencia sanitaria e social ás vítimas que contraesen a COVID-19.

Disposición adicional única. *Diálogo civil.*

As estratexias, actuacións e medidas que deriven do contido nesta lei estarán presididas polo diálogo civil, é dicir, para a súa elaboración, decisión, aplicación e avaliación contarase co parecer e a opinión das mulleres a través das súas organizacións representativas, dentro dos órganos colexiados de participación da Administración xeral do Estado.

Disposición transitoria única. *Réxime aplicable aos remanentes non comprometidos correspondentes ao exercicio orzamentario do ano 2019.*

O disposto no artigo 7 será de aplicación ás transferencias previstas no crédito 25.03.232C.450 para o desenvolvemento de novas ou ampliadas competencias reservadas ás comunidades autónomas no Pacto de Estado contra a violencia de xénero correspondente ao exercicio orzamentario do ano 2019.

Disposición derradeira primeira. *Título competencial.*

Esta lei dítase ao abeiro do establecido nas regras 149.1.1.^a, 149.1.14.^a e 149.1.29.^a da Constitución española.

Disposición derradeira segunda. *Entrada en vigor.*

Esta lei entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,

Mando a todos os españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 24 de marzo de 2021.

FELIPE R.

O presidente do Goberno,
PEDRO SÁNCHEZ PÉREZ-CASTEJÓN